

Spørgsmål 2:

Ministerens kommentarer til forslagets § 34 med den ændring, at der i stedet for en henvisning til § 21 henvises til § 21, stk. 3, udbedes.

Svar:

Efter § 69, stk. 2, i den gældende ægteskabslov bortfalder underholdspligten, hvis den berettigede indgår nyt ægteskab.

Ved to højesteretsdomme, Ugeskrift for Retsvæsen 1960, s. 546 og 549, som er kommenteret i Tidsskrift for Retsvidenskab 1961, s. 73-79, er det antaget, at denne bestemmelse ikke kan anvendes analogt, når hustruen uden indgåelse af nyt ægteskab lever sammen med en anden mand. I højesterets præmisser hedder det: „Under hensyn til den afgørende retlige forskel mellem ægteskab og uægteskabeligt samliv, herunder også at et sådant samliv ikke medfører nogen forsørgelsespligt mellem parterne, findes bestemmelsen i ægteskabslovens § 69, stk. 2 — i hvert fald bortset fra ganske ekstraordinære tilfælde — ikke at kunne anvendes analogisk på uægteskabeligt samliv.“ Hvis samlivsforholdet er af en sådan karakter, at hustruen faktisk forsørges af den anden part, kan den bidragspligtige imidlertid få bidraget nedsat, og der kan eventuelt blive tale om fuldstændig bortfald af bidraget ved en i henhold til lovens § 71, 2. pkt., udfærdiget overøvrighedsresolution.

2. Justitsministeriets praksis om samlivsforholds betydning for hustrubidrag er i overensstemmelse med de principper, der har fundet udtryk i højesteretsdommene fra 1960.

Såfremt der er ført bevis for, at en frasepareret eller fraskilt kvinde har etableret et sådant økonomisk interessefællesskab med en anden mand, at hun derved må siges at have fået en anden forsørger, lader man et fastsat hustrubidrag bortfalde. En nærmere vurdering af størrelsesforholdet mellem den af samleveren faktisk ydede forsørgelse og ægtemandens bidrag foretages som hovedregel ikke.

I et tilfælde, hvor det var helt utvivlsomt, at samlivet med en anden mand faktisk ikke medførte nogen økonomisk fordel for hustruen, undlod justitsministeriet at ændre bidraget.

Hvor justitsministeriet ophæver bidraget, er det efter praksis kun bidraget, der bortfalder, ikke bidragspligten. Der er således mulighed for, at der om fornødent på ny kan pålægges den bidragspligtige bidrag, såfremt hustruens samliv med tredjemand ophører. Justitsministeriet har dog i sin praksis været tilbageholdende hermed.

3. Ægteskabsudvalget var efter betænkning II, s. 109-110, af den mening, at der ikke var tilstrækkelig anledning til at indføre regler om virkningen af den bidragsberettigedes etablering af et fast samlivsforhold. Man henviste til, at bidraget som ovenfor nævnt vil kunne nedsættes eller bortfalde indtil videre, jfr. §§ 56-57 i lovforslaget.

4. Ifølge § 34, jfr. § 21, stk. 3, i forslaget til lov om faste samlivsforhold og deres opløsning bortfalder bidragspligt, når den berettigede indgår et fast samlivsforhold. Ved afgørelsen af, om der eksisterer et fast samlivsforhold, skal der lægges vægt på, om der er fælles bolig og husholdning, om den ene af parterne har bidraget til forsørgelsen af den anden og dennes børn, samt om parterne har fælles børn.

Efter bemærkningerne til lovforslaget bortfalder bidragspligten, når et fast samlivsforhold af en art, der senere vil kunne anerkendes, påbegyndes. Det er åbenbart urimeligt, at bidragspligten skal fortsætte, hvor den berettigede faktisk er indtrådt i et nyt ægteskabslignende forhold. Selv om parterne i et nyt forhold ikke har indbyrdes forsørgelsespligt, så længe forholdet ikke er anerkendt, vil den økonomiske situation normalt være af en sådan art, at det er meningsløst, at en tidligere ægtefælle skal fortsætte med at yde bidrag. Det vil være hensigtsmæssigt, at bidragspligtens bortfald i disse tilfælde konstateres ved dom, jfr. forslagets § 35.

5. Bestemmelsen i SF-forslagets § 34 vil efter justitsministeriets opfattelse ikke kunne administreres efter sit eget indhold og bemærkningerne til bestemmelsen, idet det ikke ved etableringen af samlivsforholdet vil kunne fastslås, om forholdet vil blive af en sådan karakter, at det senere vil kunne anerkendes. Selv om parterne ved forholdets etablering får fælles bolig og husholdning og tilsyneladende indretter sig på en ordning, hvorefter en af parterne skal